

ikke nægtes tilladelse til opførelse af erhvervs-mæssigt nødvendige bygninger. Det er med andre ord ikke et spørgsmål, om der skal gives tilladelse, men under hvilke vilkår der skal gives tilladelse. Der er derved mulighed for at sikre, at landskabelige miljø- og naturmæssige og trafikale hensyn indgår i vurderingen af byggeriets placering og udformning. Man kan altså stille vilkår i forbindelse med tilladelsen.

Det må vel også være det, forslagsstillerne i hvert fald har haft i tankerne, da man siger, at der skal kunne stilles krav om afskærmende beplantning, og at der skal tages landskabelige hensyn. Det er også baggrunden for det, jeg sagde tidligere. Og jeg synes nu ikke, at det, jeg sagde, var så uklart, nemlig at man skal kunne sige nej til placeringer i naturfølsomme områder i umiddelbar nærhed af sårbare naturområder, hvis der kan anvises en anden placering på ejendommen.

De gældende regler siger også, at det kræver landzonetilladelse, hvis der ønskes opført byggeri, der ikke er erhvervmæssigt nødvendigt. Det kan f.eks. være i de tilfælde, hvor der ikke er tale om en udvidelse eller en nyetablering, men hvor en landmand blot ønsker at flytte en eksisterende gylletank væk fra landsbyen og ud i det åbne land. I en sådan situation vil landzone-myndigheden næppe kunne antage, at flytningen er erhvervmæssigt nødvendig for ejendommens drift. Ansøgeren vil derfor ikke have et umiddelbart krav på at få en landzonetilladelse til udflytning. Landzonemyndigheden vil derfor skulle foretage en konkret vurdering af ansøgningen, hvor der både skal tages hensyn til naboer og til det omkringliggende, omgivende landskab og herunder naturligvis ikke mindst til sårbare naturområder.

Hvis hensynet til naboerne er mere tungtvæjende end hensynet til landskabet, f.eks. hvis de landskabelige hensyn kan tilgodeses i tilstrækkeligt omfang gennem vilkår om beplantning, så kan der meddeles tilladelse til udflytning. Hvis myndigheden derimod vurderer, at en udflytning vil medføre en for stor skade på landskabet uanset eventuelle vilkår eller kun kan placeres i eller i umiddelbar nærhed af sårbare naturområder, så skal landzonemyndigheden naturligvis give et afslag på ansøgningen.

Der vil derfor altid være tale om en afvejning af forskellige interesser, hvor landzonemyndigheden skal varetage interesserne for de landskabelige værdier i størst muligt omfang, men med

skyldigt hensyn til hvad der er økonomisk, funktionelt muligt og rimeligt.

Jeg mener derfor, det drejer sig om et overflødig forslag. Der er inden for de nuværende regler den fleksibilitet, der ønskes, og vi vil naturligvis i den vejledning, jeg har talt om tidligere, gøre opmærksom på, hvad virkningerne er, altså de nye problemstillinger, der kan opstå i forbindelse med 300 meter-reglen. Det tror jeg alt sammen kommer på plads inden for den gældende lovgivnings rammer.

Margot Torp (S):

Det ligger Socialdemokratiet meget på sinde, at der også fremover vil være et levende og aktivt miljø i vore landdistrikter.

Den teknologiske udvikling og stigende rationalisering af arbejdsgangene i den primære fødevarereproduktion har ført til stadig færre beskæftigede direkte i landbruget og det på stadig færre, men meget, meget større bedrifter. Det er ofte bedrifter, der er så store, og som satser så ensidigt på f.eks. svineopdræt, at det medfører endog særdeles store gener for de omkringboende landsbyboere. Primært på grund af voldsomme lugtgener, men også sundhedsrisici, mosbe-groning af træer osv., som vi har været inde på allerede.

Hvis der fortsat skal være et levende og blomstrende miljø på landet, er det vigtigt, at mange andre end dem, der direkte er knyttet til landbruget, vil bo og trives på landet i de mange helt små bysamfund. Og det helst i form af, at der også opstår nye typer af job i de mindre landsbysamfund, gerne udsprunget af øgede muligheder, der følger med hele IT-udviklingen, hvor afstand betyder stadig mindre, men selvfølgelig også i forhold til, at folk bosætter sig og pendler på arbejde til byerne.

Socialdemokratiet er overbevist om, at en sådan gunstig udvikling kræver en større omhu i den måde, gylle håndteres på, og den måde, gylletanke placeres på. Derfor har vi sat stor pris på de resolute, midlertidige afstandskrav, som miljøministeren indførte lige før jul i forhold til opførelse af nye gylletanke. Det er et krav, der som nævnt af miljøministeren blev fulgt op af en betænkning til amter og kommuner om at administrere landzonebestemmelserne i lyset af de begrænsninger, som dette krav om 300 meters afstand til nærmeste bebyggelse vil medføre.

Dette nye afstandskrav vil betyde flere nye gylletanke i en større afstand fra bedriften, end det hidtil har været almindeligt, og naturligvis